

SOCIJALNE POGODNOSTI I PRAVA KORISNIKA MEĐUNARODNE ZAŠTITE

INFORMATIVNI LETAK EMN-a

1. UVOD

U 2015. godini, priljev tražitelja azila povećao je svijest o razlikama u državama članicama EU-a i Norveškoj u standardima socijalnih pogodnosti i sustavima prava koji se pružaju korisnicima međunarodne zaštite.¹ Usredotočenost na socijalne pogodnosti i prava korisnika međunarodne zaštite proizlazi iz Direktive o standardima za kvalifikaciju (2004/83/EZ) i preinačene Direktive o standardima za kvalifikaciju (2011/95/EU).² U odsustvu usklađenih politika socijalne sigurnosti na razini EU-a, namjena preinačene Direktive o standardima za kvalifikaciju, kao dio općeg cilja Zajedničkog europskog sustava azila (CEAS), je ukloniti razlike u standardima socijalnih pogodnosti³ koje uživaju korisnici međunarodne zaštite. Cilj usklađivanja standarda socijalnih pogodnosti je dvostruk. Kao prvo, osiguranje dostojanstvenog životnog standarda korisnicima međunarodne zaštite diljem EU-a i, kao drugo, putem boljih i usporedivih uvjeta koji se dosljedno primjenjuju u svim državama članicama, odvratanje migranata od sekundarnih kretanja unutar EU-a.

Ovaj Informativni letak, koji je izradila Europska migracijska mreža (EMN),⁴ predstavlja pregled pet socijalnih pogodnosti i sustava prava koje države članice i Norveška odobravaju korisnicima međunarodne zaštite: (1) obrazovanje, (2) zdravstvena zaštita, (3) novčane naknade, (4) stanovanje i (5) spajanje obitelji. Opisuje standarde socijalnih pogodnosti i sustave prava u državama članicama i Norveškoj i objašnjava razlike koje u tom smislu postoje između korisnika međunarodne zaštite koji su prepoznati kao izbjeglice⁵ i onih kojima je odobrena supsidijarna zaštita. Osim toga, u vezi s nekoliko socijalnih pogodnosti i prava, objašnjene su razlike između korisnika međunarodne zaštite i državljana⁶.

Cilj ovog Informativnog letka je pružanje činjeničnog pregleda niza politika i praksi, koje su usvojile države članice i Norveška, donositeljima politika, istraživačima i nevladinim organizacijama (NVO-ovima) na nacionalnoj i razini EU-a. Ove informacije mogu se koristiti za olakšavanje razmjene dobrih praksi i za utvrđivanje područja u kojima su potrebne dodatne mjere EU-a.

Informacije predstavljene u ovom Informativnom letku prikupljene su iz niza različitih izvora. Korištene su mjerodavne publikacije EMN-a.⁷ Osim toga, provedena su

- 1 Za više informacija, ICF, Ocjena primjene Direktive o standardima za kvalifikaciju, lipanj 2016.
- 2 Direktiva o standardima za kvalifikaciju (2004/83/EZ) i preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju (2011/95/EU).
- 3 Države članice EU-a Danska, Irska i Ujedinjena Kraljevina nisu sudjelovale u preinačenoj Direktivi pa ih ona ne obvezuje i one ne podliježu njenoj primjeni. Norveška nije država članica EU-a.
- 4 EMN obuhvaća nacionalne kontaktne točke (NCP-eve) u državama članicama EU-a i Norveškoj.
- 5 Za potrebe ovog Informativnog letka, pojam izbjeglica definiran je kao „državljanin koji je, zbog osnovanog straha od proganjanja zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, političkog uvjerenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, izbjegao iz države čiji je državljanin te nije u mogućnosti ili se zbog takvog straha ne želi staviti pod zaštitu te države“ (Izvor: Glosar EMN-a 6.0).
- 6 U ovom Informativnom letku, „državljanin“ znači državljanin država članica EU-a (državljanin pojedine države, koji obično ima pravo biti nositelj putovnice te države).
- 7 Ad-hoc upitnik EMN-a (2016.): Naknade za podnositelje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/2017.1249_hr_access_to_financial_allowances.pdf
Ad-hoc upitnik EMN-a (2016.): Priznavanje akademskih i stručnih kvalifikacija korisnika međunarodne zaštite, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/ad-hoc-queries/ad-hoc-queries-2016.1016_ahq_on_the_recognition_of_academic_and_professional_qualification.pdf
Ad-hoc upitnik EMN-a (2017.): Odabrane pogodnosti (mirovina, naknade za osobe s invaliditetom i pogodnosti u vezi s materijalnim potrebama) korisnika međunarodne zaštite
Fokusirana studija EMN-a (2014.): Pristup migranata socijalnoj sigurnosti i zdravstvenoj zaštiti: politike i prakse, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/fnal_synthesis_report_migrant_access_to_social_security_fnal_3july2014_en.pdf
Fokusirana studija EMN-a (2015.): Integracija korisnika međunarodne zaštite na tržište rada, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/networks/european_migration_network/reports/docs/emn-studies/emn-studies-00_integration_of_beneficiaries_of_international_protection_eu_2015_en_fnal.pdf
Fokusirana studija EMN-a (2017.): Spajanje obitelji državljana trećih zemalja u EU-u i Norveškoj, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/00_family_re-unification_sr_fnal.pdf

U svim državama članicama i Norveškoj, **obrazovanje** je obvezno za sve maloljetnike. Posebni obrazovni programi za odrasle dostupni su u većini država članica i Norveškoj.

U svim državama članicama i Norveškoj, korisnici međunarodne zaštite imaju pristup primarnoj i hitnoj **zdravstvenoj zaštiti** i dugoročnoj zdravstvenoj skrbi.

U većini država članica i Norveškoj, korisnicima međunarodne zaštite pružaju se **financijske naknade**, i u smislu naknade za nezaposlenost i u smislu socijalne pomoći.

Gotovo sve države članice i Norveška korisnicima međunarodne zaštite pružaju **stanovanje** ili pomažu sa stanovanjem.

Većina država članica i Norveška kod korisnika međunarodne zaštite primjenjuju povoljne uvjete za **spajanje obitelji**.

savjetovanja s nacionalnim kontaktnim točkama EMN-a (NCP-evima) kako bi se ažurirale i, ako je to bilo potrebno, dopunile informacije prikupljene iz publikacija EMN-a.⁸ Nadalje, poslana su tri zasebna ad-hoc upitnika za prikupljanje informacija za ovaj Informativni letak.⁹

Kako bi se pružio kontekst za usporedbu socijalnih pogodnosti koje države članice i Norveška odobravaju korisnicima međunarodne zaštite, kao i životnog standarda u pojedinim državama, korišteni su statistički podaci o apsolutnim brojevima i postocima osoba koje su po prvi put podnijele zahtjev za međunarodnu zaštitu u EU-u, po državama članicama.

Ukupno je 26 od 27 nacionalnih kontaktnih točaka EMN-a u državama članicama i Norveškoj pružilo ulazne podatke za ovaj Informativni letak.^{10,11} Analizu prikupljenih informacija izradili su EMN NCP-evi u Hrvatskoj, Luksemburgu, Poljskoj i Nizozemskoj. Informacije navedene u ovom Informativnom letku provjerili su i potvrdili EMN NCP-evi koji su dostavili informacije, kao i jedan pružatelj usluga EMN-a.

2. KLJUČNE NAPOMENE

Ovaj Informativni letak o socijalnim pogodnostima i pravima identificira nekoliko ključnih točaka. U nastavku su navedene opće napomene, nakon kojih slijede napomene u vezi sa svakom od 5 naprijed navedenih tema (obrazovanje, zdravstvena zaštita, novčane naknade, stanovanje i spajanje obitelji).

Opći zaključci

- I dalje postoje razlike u državama članicama i Norveškoj u vezi razine pojedinih socijalnih pogodnosti i prava koji se odobravaju korisnicima međunarodne zaštite.
- Države članice i Norveška održavaju određenu minimalnu razinu pojedinih socijalnih pogodnosti i prava, uz manje iznimke

- Sve države članice i Norveška pristup obrazovanju i pristup zdravstvenoj zaštiti smatraju temeljnim ljudskim pravom
- Upravni i praktični sustavi za odobravanje pojedinih socijalnih pogodnosti i prava razlikuju se među državama članicama i Norveškom

Obrazovanje

- U svim državama članicama i Norveškoj obrazovanje je obvezno za maloljetnike, iako gornja granična dob nakon koje obrazovanje više nije obvezno varira od 15 do 18 godina.
- Većina država članica i Norveška imaju posebne obrazovne programe za odrasle, koji su ponekad ograničeni na korisnike međunarodne zaštite, dok su drugi opsežniji programi integracije namijenjeni svim strancima radi ostvarivanja njihove integracije u društvo.
- Načini priznavanja akademskih diploma, potvrda o radu i iskustvu te drugih dokumenata povezanih s obrazovanjem korisnika međunarodne zaštite razlikuju se u državama članicama i Norveškoj. Ipak, treba naglasiti da je većina država upoznata sa suradnjom s Nacionalnim informacijskim centrima za priznavanje akademskih diploma u Europskoj uniji (NARIC).
- U većini država članica i Norveškoj, nadležna državna tijela i NVO-ovi surađuju u pružanju pristupa obrazovanju korisnicima međunarodne zaštite.

Zdravstvena zaštita

- Sve države članice i Norveška izvješćuju kako korisnici međunarodne zaštite imaju pristup primarnoj i hitnoj zdravstvenoj zaštiti.
- Dugoročna zdravstvena skrb pristupačna je korisnicima međunarodne zaštite u svim državama članicama i Norveškoj.
- U dvije države članice (FI, IT) sredstva za zdravstvenu zaštitu korisnika međunarodne zaštite osiguravaju se iz posebnih proračuna.

⁸ Na primjer, slanje bilateralnih zahtjeva za informacijama EMN NCP-evima o spajanju obitelji i stanovanju u 2017.

⁹ Ad-hoc upitnik EMN-a (2017.): Pristup obrazovanju

Ad-hoc upitnik EMN-a (2017.): Pristup novčanim naknadama

Ad-hoc upitnik EMN-a (2017.): Pristup zdravstvenoj zaštiti

¹⁰ AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK, UK i NO

¹¹ Treba napomenuti kako se broj država članica i Norveške koje su dostavile informacije o pojedinim temama iz ovog pregleda može razlikovati. Pojašnjenja o tome koje države članice su dostavile informacije za pojedinu temu nalaze se u svakom poglavlju.

Novčane naknade

- U većini država članica i Norveškoj sustavi novčanih naknada isti su za izbjeglice kao i za korisnike međunarodne zaštite.
- Većina država članica i Norveška korisnicima međunarodne zaštite novčane naknade pružaju i u smislu (a) naknada za nezaposlenost i u smislu (b) socijalne pomoći.
- U većini država članica i Norveškoj, sredstva za novčane naknade osiguravaju se iz općeg državnog proračuna.
- Većina država članica i Norveška novčane naknade pružaju putem mješovitog sustava ustanova socijalne skrbi i tijela središnje i lokalne vlasti.

Stanovanje

- Gotovo sve države članice i Norveška pružaju stanovanje korisnicima međunarodne zaštite ili im pomažu s osiguranjem stanovanja.
- Četiri države članice¹² i Norveška korisnicima međunarodne zaštite dodjeljuju stambeni prostor.

Spajanje obitelji

- Većina država članica i Norveška korisnicima međunarodne zaštite pružaju povoljne uvjete za spajanje obitelji.
- U polovici država članica i Norveškoj primjenjuju se isti uvjeti i ograničenja na izbjeglice i korisnike supsidijarne zaštite.
- U gotovo svim državama članicama, NVO-ovi su uključeni u pružanje (pravnog) savjetovanja članovima obitelji i njihovim sponzorima ili u pružanje pomoći članovima obitelji i njihovim sponzorima u vezi s troškovima i logistikom putovanja u države članice i Norvešku.

3. STATISTIČKI PODACI

Između 2014. i 2016. godine, države članice i Norveška suočile su se s povećanim brojem osoba koje po prvi put podnose zahtjev za međunarodnu zaštitu, uz značajne razlike među državama. Ukupne brojke Eurostat-a pokazuju da je u Europskoj uniji ukupan broj podnositelja zahtjeva za azil koji svoj zahtjev podnose prvi put iznosio 431.095 u 2013. i 626.960 u 2014. godini.¹³ U 2015. i 2016. bilo ih je više od 1,2 milijuna. U 2015. godini, države članice s najvišim udjelom podnositelja koji svoj zahtjev podnose prvi put bile su Njemačka (35,1%), Mađarska (13,9%) i Švedska (12,4%). U 2016. godini to su bile Njemačka (59,9%), Italija (10%) i Francuska (6,4%).¹⁴

U 2017. godini broj podnositelja zahtjeva za azil koji svoj zahtjev podnose prvi put pao je za gotovo 50% u usporedbi s 2016. Registrirano je oko 650.000 podnositelja koji svoj zahtjev podnose prvi put. Države članice s najvišim udjelom

podnositelja zahtjeva za azil koji svoj zahtjev podnose prvi put u 2017. godini bile su Njemačka (30,6%), Italija (19,4%) i Francuska (14,1%).

4. ZAKONODAVNI OKVIR

Politike u vezi socijalne pomoći pod nacionalnom su nadležnošću pa stoga nisu usklađene na razini cijelog EU-a. Ipak, Direktiva o standardima za kvalifikaciju iz 2004. (2004/83/EZ) i preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju (2011/95/EZ) za cilj imaju usklađivanje standarda socijalnih pogodnosti koji se pružaju korisnicima međunarodne zaštite u državama članicama koje u toj zaštiti sudjeluju te osiguranje razine prava koja je propisana Konvencijom o izbjeglicama iz 1951. putem smanjenja očekivanja i podizanja zaštite korisnika međunarodne zaštite na nacionalnoj razini. Razmjer do kojeg preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju pruža pristup određenim pravima i socijalnim pogodnostima i dalje se razlikuje za pojedina prava i pogodnosti jer se neki od njih odobravaju pod istim uvjetima kao i državljanima trećih zemalja koji borave u državi domaćinu, a neki pod istim uvjetima kao i samim državljanima države domaćina.¹⁵ Kao opće pravilo, korisnici međunarodne zaštite uživaju ista prava i pogodnosti kao i državljanima države članice domaćina kada su u pitanju **mogućnosti obrazovanja povezane sa zapošljavanjem, stručno obrazovanje i obuka te usluge savjetovanja** koje nude uredi za zapošljavanje (članak 26. st. 2.). Što se tiče **obrazovanja**, članak 27. Direktive propisuje da države članice odobravaju puno pravo na pristup obrazovnom sustavu svim maloljetnicima kojima je odobrena međunarodna zaštita, pod istim uvjetima kao i državljanima, i svim odraslim osobama pod istim uvjetima kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u zemlji. Pristup obrazovanju se pruža i članovima obitelji s ciljem olakšavanja njihove integracije u društvo države domaćina. Premda je područje pristupa postupcima za priznavanje kvalifikacija (članak 28.) blisko povezano s područjem obrazovanja, treba napomenuti kako se ovaj Informativni letak ne bavi tim područjem.

Slično tomu, države članice se također obvezuju da pristup **zdravstvenoj zaštiti** pružaju pod istim uvjetima kao i državljanima države članice (članak 30.). To obuhvaća zaštitu fizičkog i duševnog zdravlja i uključuje pružanje liječenja mentalnih poremećaja korisnicima međunarodne zaštite s posebnim potrebama, kao što su trudnice, osobe s invaliditetom i žrtve mučenja, silovanja ili drugih ozbiljnih oblika nasilja. To se također primjenjuje na maloljetnike koji su iskusili bilo koji oblik zlostavljanja.

Što se tiče **stanovanja**, preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju (članak 32.) korisnicima međunarodne zaštite daje pravo na smještaj pod istim uvjetima kao i drugim državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u zemlji.

Preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju nije potpuno preskriptivna kada je riječ o novčanim naknadama. Članak 26. st. 4. navodi da se zakoni koji su važeći u državama članicama u vezi s pristupom sustavima socijalne sigurnosti primjenjuju jednako na korisnike međunarodne zaštite kao i na državljane

¹² DE, FI, NL, SE

¹³ Eurostat (tablica „migr_asyappctza“, podacima pristupljeno 30. kolovoza 2018.

¹⁴ Broj osoba koje su po prvi put podnijele zahtjev ne implicira da su te osobe boravile u državama članicama u kojima su podnijele zahtjev s obzirom da su i 2015. i 2016. godina također zabilježile značajne priljeve osoba koje su podnijele zahtjev za azil.

¹⁵ Ocjena primjene preinačene Direktive o standardima za kvalifikaciju iz 2016. napominje da je jednakost određenih prava i pogodnosti koje uživaju korisnici međunarodne zaštite i državljanina trećih zemalja kojima je odobren boravak dovela do nejasnoća i različitih razina prava i pogodnosti u različitim državama članicama EU-a. Ovomu je uglavnom tako jer prava odobrena državljanima trećih zemalja sa stalnim boravkom uživaju višu razinu pogodnosti u usporedbi sa sezonskim radnicima koji su državljanima trećih zemalja ili drugim sličnim kategorijama. Za više informacija, vidi Procjena primjene Direktive o standardima za kvalifikaciju, lipanj 2016. (IFC)

Slika 1: pregled zahtjeva za azil u državama članicama EU-a i Norveškoj (2015.-2017.)

Najveći brojevi:

Broj podnositelja zahtjeva koji po prvi put podnose zahtjev za međunarodnu zaštitu u EU-u razdoblju 2015.-2017., prema državi članici

	2015	2016	2017
Njemačka	441 800	722 264	198 253
Italija	83 243	121 187	126 552
Francuska	70 571	76 789	91 965
Grčka	11 370	49 873	56 942
Ujedinjena Kraljevina	39 718	39 242	33 310
Španjolska	14 602	15 568	30 443
Austrija	85 503	39 876	22 454
Švedska	156 112	22 331	22 188
Nizozemska	43 034	19 286	16 091
Belgija	38 991	14 250	14 037
Rumunjska	1 224	1 853	4 701
Cipar	2 106	2 842	4 475
Finska	32 152	5 274	4 326
Bugarska	20 161	18 992	3 470
Norveška	30 472	3 241	3 348
Danska	20 823	6 055	3 125
Mađarska	174 434	28 215	3 113
Poljska	10 253	9 780	3 004
Irska	3 271	2 237	2 912
Luksemburg	2 361	2 064	2 322
Malta	1 695	1 733	1 612
Slovenija	259	1 266	1 437
Češka Republika	1 233	1 202	1 138
Portugal	871	710	1 013
Hrvatska	142	2 148	882
Litva	273	414	522
Latvija	328	344	355
Estonija	226	150	182
Slovačka	270	99	148

Izvor: Eurostat (migr_asyapctza), pristupljeno 1. kolovoza 2018.

zemlje domaćina. Pristup socijalnoj pomoći uređen je člankom 29. Direktive, koji navodi kako su države članice dužne osigurati da korisnici međunarodne zaštite primaju potrebnu socijalnu pomoć koja se pruža i državljanima te države članice. Istovremeno, države članice mogu ograničiti socijalnu pomoć koju pružaju korisnicima supsidijarne zaštite na osnovne pogodnosti, odstupajući od općeg pravila. Smatra se da takve osnovne pogodnosti uključuju barem minimalnu naknadu za nezaposlenost, naknadu za bolest ili trudnoću i naknadu za roditelje ako se takve naknade pružaju i državljanima.

Što se tiče **spajanja obitelji**, članak 23. preinačene Direktive o standardima za kvalifikaciju¹⁷ od država članica zahtijeva da osiguraju održavanje obiteljskog jedinstva te da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu, imaju pravo tražiti pogodnosti navedene u Direktivi. Suprotno tomu, korisnici supsidijarne zaštite podliježu restriktivnijim uvjetima kada je spajanje obitelji u pitanju s obzirom da se članak 3. st. 2. podst. (c) Direktive o spajanju obitelji tumači tako da ih isključuje iz svojeg područja primjene. Stoga je sada na svakoj državi članici da sama propiše prava povezana sa spajanjem obitelji osoba kojima je odobrena supsidijarna zaštita.

¹⁶ DE, FI, NL, SE

Preinačena Direktiva o standardima za kvalifikaciju koristi pojam 'socijalna skrb' u naslovu članka 29., a u samom tekstu članka 'socijalna pomoć'. U ovom tekstu pojam socijalna pomoć koristi se u općem smislu socijalne podrške koja se pruža korisnicima međunarodne zaštite. Kada se specifično misli na doprinose, koristi se pojam socijalna sigurnost.

¹⁷ IE nije sudjelovao u preinačenoj Direktivi o standardima za kvalifikaciju (2011/95) ili Direktivi o spajanju obitelji

5. NACIONALNE POLITIKE U VEZI SA SOCIJALNIM POGODNOSTIMA I PRAVIMA

5a. Nacionalne politike u vezi s obrazovanjem

Većina od svih 23¹⁸ država članica koje su dostavile informacije za ovaj letak i Norveška, u načelu pružaju isti pristup obrazovanju osobama koje prepoznaju kao izbjeglice ili kojima su odobrile status supsidijarne zaštite kao i vlastitim državljanima: imaju pristup svim sektorima državnog obrazovanja (osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje).

U svim državama članicama i Norveškoj obrazovanje je obvezno za svu djecu i maloljetnike. Ipak, u nekim državama postoji gornja dobna granica nakon koje obrazovanje više nije obvezno, a ona se kreće od 15 do 18 godina.

Sve države članice i Norveška izvijestile su kako u svojim obrazovnim sustavima raspoložu posebnim obrazovnim programima¹⁹ (kao što su intenzivni tečajevi jezika, posebna nastava, izvannastavna podrška roditeljima i/ili pomoćnicima učitelja) za djecu (3-16 godina).²⁰

Sve države članice koje su dostavile podatke i Norveška

18 AT, BE, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, SE, SI, SK, UK i NO.

19 U LU se primjenjuju specifični programi za djecu migrante bez obzira jesu li zakoniti migranti, podnositelji zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili korisnici međunarodne zaštite.

20 Dob u kojoj su djeca obvezna započeti školovanje može se razlikovati između država članica, a uglavnom se kreće između tri i šest.

21 AT, BE, CZ, DE, FI, HR, IT, LT, LU, MT, NL, SI, SE, UK i NO

22 CY, FR, LV, PL, SK. N.B., od 2019. godine FR će pružati posebne tečajeve (600 sati) odraslima koji žele poboljšati svoje znanje jezika države domaćina.

izvijestile su kako u svojim obrazovnim sustavima raspoložu posebnim obrazovnim programima (kao što su intenzivni tečajevi jezika, posebna nastava, izvannastavna podrška roditeljima i/ili pomoćnicima učitelja) za djecu (3-16 godina). Sve države članice koje su dostavile podatke i Norveška imaju posebne programe/nastavu za odrasle kojima se potiče njihova integracija u društvo i olakšava pristup tržištu rada. Ovi programi variraju od nastave jezika, strukovnog osposobljavanja i mentorstva do više specijaliziranih usluga (na primjer, aktivnosti uvođenja u tržište rada i podrška prilikom kvalificiranja ili dokvalificiranja radi pronalazjenja zaposlenja).

14 od 23 država članica i Norveška²¹ prijavilo je da nude tečajeve/programe za odrasle kojima poboljšavaju svoje poznavanje jezika države domaćina, pri čemu se u većini slučajeva besplatni tečajevi jezika financiraju državnim sredstvima i sredstvima NVO-ova. Međutim, u pet država članica²² ne postoje specifični programi ni tečajevi za nepismene odrasle osobe.

Procjena razine obrazovanja korisnika međunarodne zaštite ima važnu ulogu u svim državama članicama i Norveškoj i specifična je u svakoj razini obrazovanja (osnovnoškolskoj, srednjoškolskoj i visokoškolskoj). U svim državama članicama i u Norveškoj, specifični obrazovni program za djecu počinje s procjenom djetetovog poznavanja jezika države domaćina, engleskog i/ili vještina u drugim područjima kako bi se utvrdila razina obrazovanja dosegnuta prije dolaska u državu domaćina. Obrazovni sustavi svih država (članica)

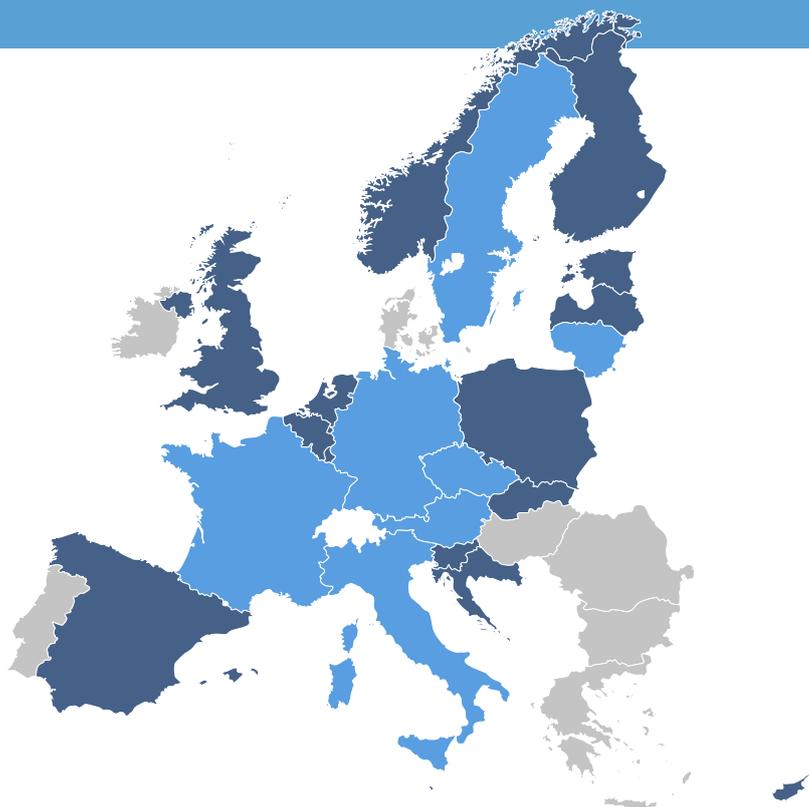
Izvori financiranja za obrazovanje korisnika međunarodne zaštite

Državni ili regionalni opći proračun (za obrazovanje)

Kombinacija državnog općeg proračuna i posebnih proračunskih linija

pokušavaju djecu zadržavati u skupinama s djecom iste dobi.

Provjera akademskih diploma, potvrda rada i iskustva te drugih dokumenata povezanih s obrazovanjem korisnika međunarodne zaštite razlikuju se u pojedinim državama članicama i Norveškoj. Ipak, treba naglasiti kako je većina država upoznata sa suradnjom s Nacionalnim informacijskim centrima za priznavanje akademskih diploma u Europskoj uniji (NARIC). Valja istaknuti neke prakse pojedinih država članica. Na primjer, u Njemačkoj postoje programi za (a) utvrđivanje područja u kojima je potrebno nadoknaditi vještine koje nedostaju i za (b) utvrđivanje stručnih kompetencija koje se mogu priznati kao neformalno stečene vještine za rad. U Slovačkoj Republici korisnici međunarodne zaštite mogu se izravno obratiti potencijalnim poslodavcima, koji odlučuju o prikladnosti stručnih kvalifikacija korisnika. U Belgiji vještine i kompetencije mogu se pretvoriti u potvrde o kvalifikaciji, s kojima korisnik može pristupiti na tržište rada ili na temelju kojih može dobiti izuzeće za određene obrazovne programe ili programe osposobljavanja.

14 država članica i Norveška²³ navelo je kako se obrazovanje za korisnike međunarodne zaštite financira isključivo iz općih državnih i regionalnih proračuna (za obrazovanje)²⁴. Austrija je navela kako se obrazovanje korisnika međunarodne zaštite djelomično financira iz posebnih proračunskih linija. Osim toga, pet²⁵ država članica navelo je kako koristi oba načina financiranja (to jest i posebne proračunske linije i opći državni proračun). U Njemačkoj se nacionalno obrazovanje financira iz općeg proračuna, ali se nadopunjuje posebnim proračunskim linijama. Konkretno, sredstva za financiranje nacionalnog obrazovanja podijeljena su u pet pod-proračuna za posebne namjene na različitim saveznim razinama. Na primjer, obrazovne mjere za migrante financiraju se iz nekoliko takvih pod-proračuna pod nadležnošću različitih ministarstava i agencija.

Programe i/ili tečajeve za obrazovanje korisnika međunarodne zaštite pružaju različita tijela i organizacije (vidi Prilog 1). U gotovo svim državama članicama i Norveškoj, koristi se suradnja nekoliko organizacija za pružanje obrazovanja korisnicima međunarodne zaštite. U većini država članica i Norveškoj uključena su ministarstva ili nadležna državna tijela, a 21 država članica navela je kako i druge organizacije (na primjer, međunarodne organizacije ili lokalni NVO-ovi) sudjeluju u pružanju i/ili olakšavanju pristupa obrazovanju za korisnike međunarodne zaštite. Nasuprot tome, Norveška i Švedska su navele kako nijedan NVO ne sudjeluje u pružanju i/ili omogućavanju pristupa obrazovanju za korisnike međunarodne zaštite.

5b. Nacionalne politike u vezi sa zdravstvenom zaštitom

Svih 24 država članica²⁶ i Norveška koje su dostavile informacije o zdravstvenoj zaštiti za ovaj Informativni letak izvijestile su kako pristup zdravstvenoj zaštiti i liječenju smatraju temeljnim pravom. Stoga je pristup zdravstvenoj zaštiti jednak za državljane i korisnike međunarodne zaštite (što uključuje i izbjeglice i korisnike supsidijarne zaštite)²⁷. Ovo vrijedi i za pristup primarnoj zdravstvenoj zaštiti i hitnoj zdravstvenoj zaštiti. U ovom smislu, Austrija je naglasila

23 BE, CY, EE, ES, FI, HR, LV, LU, MT, NL, PL, SI, SK, UK, NO.

24 Razlike mogu proizaći iz obrazovnih sustava pojedinih država članica.

25 CZ, FR, IT, LT, SE.

26 AT, BE, CY, CZ, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK, UK i NO

27 Na primjer, u NL ovo znači da nijedna skupina (npr. migranti, korisnici međunarodne zaštite, nositelji dozvola) nije isključena iz zakona o nacionalnoj zdravstvenoj zaštiti.

28 FI, FR, HU, IT, SE.

29 AT, CY, CZ, DE, EE, FI, LT, LU, LV, MT, PL, SI, SK i NO

30 Koje, primjerice, može biti financirano, u cijelosti ili djelomično, putem državnih institucija ili njime može upravljati javna uprava/ustanova.

31 BE, FR, LU, NL.

32 Uvjet primanja propisuje da pojedina osoba ne smije zarađivati više od određenog iznosa.

izakonsku obvezu liječnika da liječe sve osobe u hitnim slučajevima, neovisno o njihovom statusu boravka i osiguranja.

Pet država članica²⁸ izvijestilo je o uvjetima i/ili čimbenicima koji utječu na pristup (potpunoj) zdravstvenoj zaštiti. Na primjer, Francuska zahtijeva da je korisnik zakonito boravio u državi prethodna tri mjeseca (osim korisnika međunarodne zaštite koji su izuzeti iz uvjeta stalnog boravka). Mađarska pruža razdoblje od šest mjeseci tijekom kojeg korisnici međunarodne zaštite imaju pravo na pristup besplatnoj primarnoj i hitnoj zdravstvenoj zaštiti, nakon čega im se pristup pruža pod istim uvjetima kao i državljanima. Osim toga, treba napomenuti da u Italiji osobna situacija korisnika međunarodne zaštite može imati utjecaj na pristup zdravstvenoj zaštiti. U Finskoj i Švedskoj pristup zdravstvenoj zaštiti temelji se na boravištu, što implicira da je nadležna općinska ili područna uprava.

Dugoročna skrb je pristupačna korisnicima međunarodne zaštite u svim državama članicama i Norveškoj. Njemačka navodi kako je i dugoročna zdravstvena skrb pristupačna korisnicima međunarodne zaštite, ali je ograničena na skrb koja zahtijeva privatno plaćanje. U načelu, s obzirom da je pristup zdravstvenoj zaštiti temeljno pravo, što znači da mora biti jednak za državljane i korisnike međunarodne zaštite, 24 države članice i Norveška izvješćuju kako se ne primjenjuju posebne mjere ili postupci za osobe kojima je potrebna dugoročna skrb. Ipak, u Italiji se povećava osviještenost o mentalnom zdravlju korisnika međunarodne zaštite, zbog čega se proširuje raspon usluga koje im se pružaju kako bi se pomoglo osoba s mentalnim poremećajima.

Na korisnike međunarodne zaštite se primjenjuju različite vrste sustava osiguranja. 13 država članica i Norveška²⁹ prijavile su da imaju državno osiguranje³⁰. U četiri države članice³¹ zdravstvena zaštita za korisnike međunarodne zaštite se financira na temelju mješovitog osiguranja. Na primjer, Belgija državno osiguranje financira ne temelju doprinosa poslodavaca i posloprimaca, državnog doprinosa i postotka prihoda od PDV-a. U Nizozemskoj se privatno osiguranje za sve osobe starije od 18 godina kombinira s državnim doprinosom za djecu mlađu od 18 godina. U Luksemburgu je zdravstveno osiguranje trodjelni sustav; jedan dio se financira iz doprinosa posloprimaca (doprinosi se uzimaju izravno iz plaća), doprinosa poslodavaca i državnog doprinosa, koji predstavlja pola sustava (koji se financira općim oporezivanjem). U Francuskoj, državno osiguranje – univerzalna zdravstvena zaštita (PUMa) – je temeljno zdravstveno osiguranje koje koriste sve osobe, francuski državljani, državljani EGP-a i osobe koje nisu državljani EGP-a, osobe koje su zaposlene ili imaju redovno boravište u Francuskoj, kao i korisnici međunarodne zaštite. Osim toga, korisnici međunarodne zaštite također mogu koristiti i dodatno zdravstveno osiguranje (CMU-C) ako udovoljavaju uvjetu primanja³², pri čemu ne moraju udovoljavati zahtjevu boravka od tri mjeseca (za razliku od ostalih državljana trećih zemalja). Ako korisnik zdravstvenog osiguranja, uključujući korisnike međunarodne zaštite, pronađe zaposlenje, osnova za zdravstveno osiguranje prebacuje se s boravka na zaposlenje.

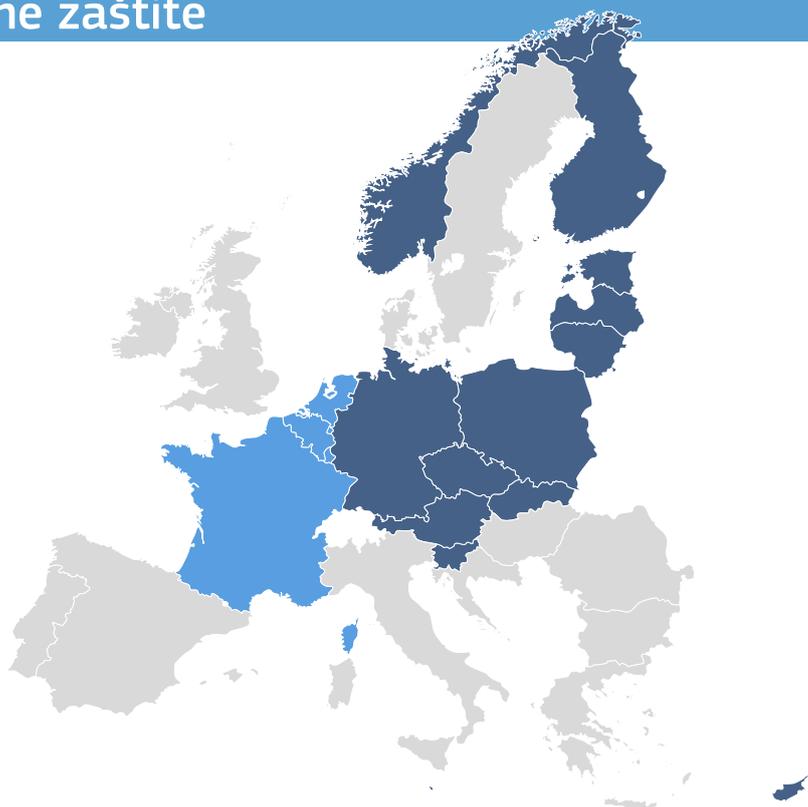
Vrste sustava zdravstvenog osiguranja za korisnike međunarodne zaštite

Državno osiguranje

**Mješovita vrsta osiguranja
(kombinacija izvora
financiranja)**

U 21 državi članici i Norveškoj³³ zdravstvena zaštita za korisnike međunarodne zaštite financira se sredstvima iz općeg proračuna za zdravstvenu zaštitu/zdravstveno osiguranje. Na primjer, u Francuskoj zdravstvena zaštita za korisnike međunarodne zaštite financira se sredstvima iz proračuna za socijalnu sigurnost (koji je dio općeg proračuna za zdravstvenu skrb). Osim toga, u Finskoj se zdravstvena zaštita za korisnike međunarodne zaštite financira sredstvima iz općeg proračuna za socijalnu i zdravstvenu skrb. Međutim, općine imaju pravo na nadoknadu od države za ovu posebnu skupinu osiguranika.

U Italiji, zdravstvena zaštita za korisnike međunarodne zaštite financira se iz posebnog proračuna. U Češkoj Republici specijalizirana zdravstvena zaštita i medicinska pomagala koji nisu pokriveni državnim osiguranjem mogu se financirati iz Državnog programa za integraciju; to je program putem kojeg se pruža podrška korisnicima međunarodne zaštite 12 mjeseci nakon što im se odobri status boravka. U Španjolskoj se zdravstvena zaštita za korisnike međunarodne zaštite financira sredstvima iz proračuna za zdravstvenu zaštitu iz svakog područnog Odjela za zdravstvo pojedinih autonomnih zajednica. U Sloveniji se zdravstvena zaštita djelomično financira sredstvima iz općeg državnog proračuna za zdravstvo i dijelom iz posebnog proračuna za zdravstveno osiguranje.

Prilog 2 prikazuje državna tijela i organizacije koji su uključeni u pružanje zdravstvene zaštite korisnicima međunarodne

zaštite. U 19 država članica i Norveškoj, nekoliko različitih državnih tijela i organizacija uključeno je u organizaciju zdravstvene zaštite. U tri države članice je samo jedno tijelo ili organizacija nadležna za organizaciju zdravstvene zaštite korisnika međunarodne zaštite.

Prilog 2 također prikazuje kako je u 18 država članica i Norveškoj u organizaciju pružanja zdravstvene zaštite korisnika međunarodne zaštite uključeno ministarstvo zdravstva pojedinih država. U šest država članica nije uključeno ministarstvo zdravstva, nego državna služba/ustanova zdravstvenog ili socijalnog osiguranja. U Estoniji, Estonski fond za zdravstveno osiguranje ima ulogu organizacije zdravstvene zaštite za korisnike međunarodne zaštite. U Sloveniji postoji zasebna državna organizacija nadležna za mjere integracije (Državni ured za podršku i integraciju migranata), koja korisnicima međunarodne zaštite organizira pristup zdravstvenoj zaštiti.

5c. Nacionalne politike u vezi s novčanim naknadama

Većina od 23 države članice³⁵ i Norveške koje su dostavile informacije o novčanim naknadama za ovaj Informativni letak izvijestila je kako pružaju novčane naknade korisnicima međunarodne zaštite, i u smislu (a) naknade za nezaposlenost i u smislu (b) socijalne pomoći. Hrvatska i Latvija pružaju samo naknadu za nezaposlenost, dok tri države članice (Češka Republika, Irska i Poljska³⁶) pružaju samo socijalnu pomoć.

³³ AT, BE, CY, CZ, EE, FI, FR, HR, HU, IE, LT, LV, LU, MT, NL, PL, PT, SE, SI, SK, UK i NO.

³⁴ HU, SE, UK.

³⁵ AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, ES, EL, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, SK, SI, SE, UK i NO.

³⁶ U PL, povrh socijalne pomoći, moguće je i podnijeti zahtjev za pomoći individualnog programa integracije (IPI).

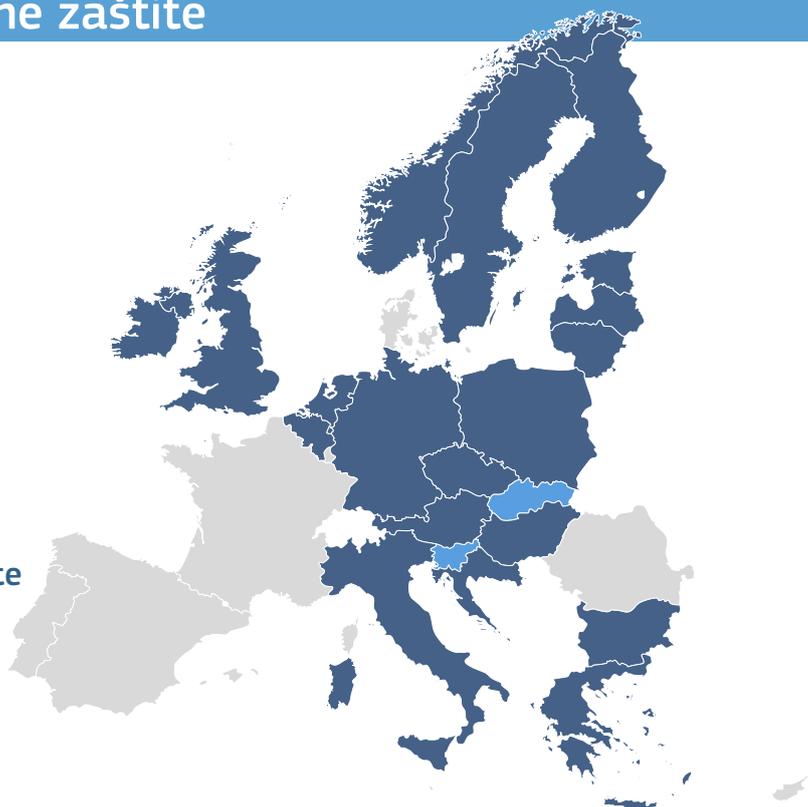
Izvori financiranja za novčane naknade za korisnike međunarodne zaštite

Bez posebnog proračuna za korisnike međunarodne zaštite

Mješoviti proračun za korisnike međunarodne zaštite

Glavni kriterij za dodjelu novčanih naknada su prihodi koje korisnik međunarodne zaštite zarađuje i/ili doprinosi koje uplaćuje u sustav socijalne sigurnosti. Dodatni uvjeti za dodjelu novčanih naknada, osim razine prihoda i razdoblja osiguranja, su stanje kućanstva i zdravstveno stanje. Ovo je opća praksa u državama članicama, osim u Švedskoj i u Norveškoj. U Norveškoj, uvjet za dodjelu novčanih naknada je sudjelovanje u programima uvođenja na tržište rada, kao što su tečajevi jezika, stručno osposobljavanje i kulturalna orijentacija te, u nekim slučajevima, dodatno obrazovanje. U Švedskoj su korisnici međunarodne zaštite pokriveni općim sustavom socijalne skrbi, ali ako sudjeluju u mjerama integracije imaju pravo na posebnu naknadu za te potrebe.

U 18 država članica³⁷, korisnicima međunarodne zaštite uglavnom se dodjeljuju iste novčane naknade. Međutim, u Belgiji postoje sitne razlike između izbjeglica i korisnika supsidijarne zaštite. U Slovačkoj Republici, neke naknade su posebno namijenjene korisnicima međunarodne zaštite.

U većini država članica i Norveškoj, sustavi novčanih naknada jednaki su za korisnike međunarodne zaštite kojima se priznaje status izbjeglice i onima kojima je odobren status supsidijarne zaštite. Austrija i Latvija čine razliku između ova dva statusa. U Latviji, korisnici supsidijarne zaštite primaju novčane naknade na kraće razdoblje nego izbjeglice. U Austriji, izbjeglice i korisnici supsidijarne zaštite općenito imaju jednake socijalne pogodnosti. Međutim, postoji razlika

jer izbjeglice gube pravo na materijalne uvjete prihvata nakon što im se prizna status izbjeglica, dok korisnici supsidijarne zaštite zadržavaju pravo na materijalne uvjete prihvata dok god su im oni potrebni bez vremenskog ograničenja. Međutim, u takvim slučajevima korisnici supsidijarne zaštite nemaju pravo na dječji doplatak i dodatak za veliku obitelj, dok izbjeglice imaju pravo na ove naknade neovisno o njihovom statusu zaposlenja. U takvim uvjetima, korisnici supsidijarne zaštite u Austriji primaju manje novčane naknade od izbjeglica.

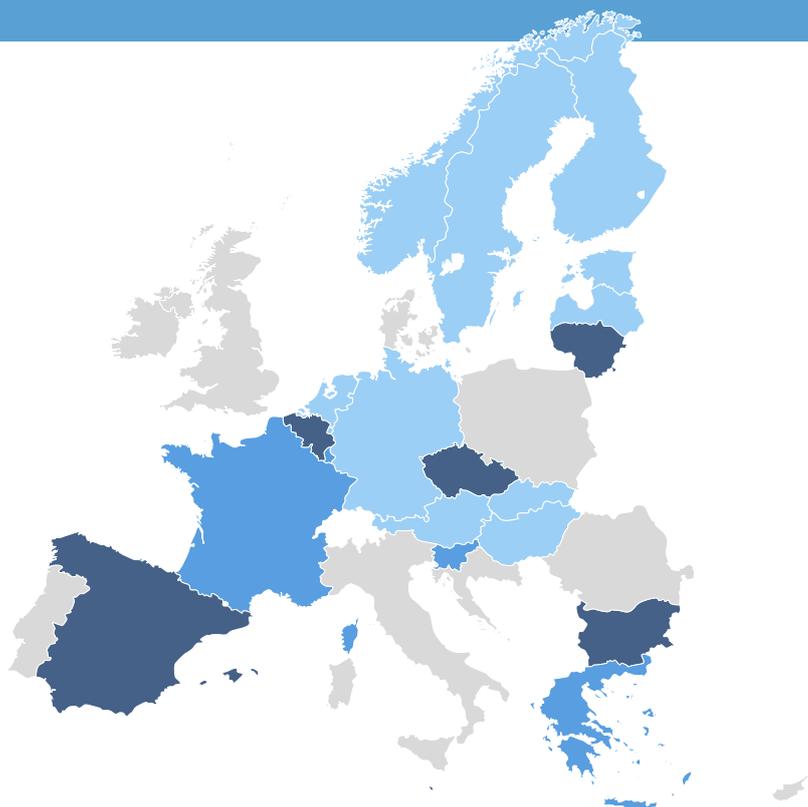
U 23 države članice i Norveškoj, novčane naknade za korisnike međunarodne zaštite financiraju se sredstvima iz općeg državnog proračuna (Slika 4). U Slovačkoj Republici i Sloveniji, novčane naknade za korisnike međunarodne zaštite financiraju se kombinacijom sredstava iz AMIF-a i općeg državnog proračuna.

Državama članicama je teško izračunati prosječni iznos novčanih naknada koje se dodjeljuju korisnicima međunarodne zaštite jer one ovise o cijelom nizu raznih čimbenika i individualnoj situaciji pojedine osobe (djeca, invaliditet, razdoblje osiguranja, kućanstvo, itd.).

Socijalna pomoć se dodjeljuje na različita razdoblja (jednokratno, dnevno, mjesečno i godišnje) i za niz različitih potreba, uključujući hranu, osnovne potrepštine, stanovanje, smještaj, odjeću, obrazovanje, zdravstvenu pomoć. Novčane naknade pružaju različita državna tijela i organizacije (Prilog 3). U većini država članica i Norveškoj, novčane naknade se pružaju putem mješovitog sustava ustanova socijalne skrbi i

37 AT, BE, BG, CY, CZ, EE, EL, ES, FI, FR, HR, IE, LU, NL, SI, SE, SK, UK.

Lokacija stanovanja za korisnike međunarodne zaštite

Slobodni izabrati preferiranu lokaciju stanovanja

Lokacija stanovanja ovisi o raspoloživosti

Lokacija stanovanja ovisi o raznim čimbenicima (npr. mogućnosti zaposlenja)

lokalnih tijela. U četiri države članice³⁸ središnja država je glavna ustanova za pružanje naknada.

5d. Nacionalne politike u vezi sa stanovanjem

23 od 24³⁹ države članica i Norveške koje su dostavile informacije o stanovanju za ovaj Informativni letak izvijestilo je kako pružaju stanovanje ili pomažu sa stanovanjem korisnicima međunarodne zaštite. Jedino Cipar ne dodjeljuje izričito stanovanje korisnicima međunarodne zaštite. Mađarska i Poljska⁴⁰ navode da osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita stanovanje može pružiti tijelo nadležno za azil, i to kratkoročno u sklopu sustava prihvata, nakon što im se odobri status, od datuma slanja rješenja do 30 dana. Od 25 država, 15 država članica⁴¹ korisnicima međunarodne zaštite pruža (privremeni) smještaj ili pomoć s pronalaskom smještaja.

Četiri države članica⁴² i Norveška stanovanje odobravaju bezuvjetno. Pet država članica⁴³ (AT, FR, HR, IT, MT) stanovanje dodjeljuje samo pod određenim uvjetima. Glavni uvjet za dodjelu stanovanja u ovim državama je nedostatak sredstava

mogu biti povezani s (a) pristupom korisnika drugoj imovini i (b) statusom državljanstva i boravka.

U većini država članica i Norveškoj, ne radi se razlika između osoba kojima je priznat status izbjeglica i osoba kojima je odobrena supsidijarna zaštita kada je u pitanju pravo na smještaj. Samo Austrija i Malta čine jasnu razliku između ove dvije kategorije. Austrija općenito pruža općinsko stanovanje i subvencije za stanovanje izbjeglicama, ali korisnici supsidijarne zaštite obvezni su udovoljiti određenim uvjetima kako bi stekli pravo na subvencije za stanovanje i općinsko stanovanje. U Malti, izbjeglice se mogu prijaviti za socijalno stanovanje, ali korisnici supsidijarne zaštite ne mogu.

U 16 država članica⁴⁴ i Norveškoj, pristup stanovanju i uvjetima za stanovanje općenito je jednak za državljane i korisnike međunarodne zaštite. Nekoliko drugih država članica⁴⁵ navodi kako postoje neke (manje) razlike između stanovanja za korisnike međunarodne zaštite i državljane. Razlike u stanovanju između ove dvije kategorije mogu imati veze sa (a) statusom boravka, (b) postojećim projektima i postupcima, (c) pravom na najam stana po neprofitnim uvjetima i (d) uključenošću u određene organizacije koje pružaju stanovanje.

38 CY, CZ, LT, SK.

39 AT, BE, BG, CY, CZ, DE, EE, EL, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LV, LU, MT, NL, PT, SE, SI, SK i NO.

40 U PL se financijska podrška za korisnike može također koristiti za pokrivanje troškova stanovanja tijekom 12 mjeseci nakon odobrenja statusa (unutar individualnog programa integracije).

41 AT, BE, BG, CZ, EE, ES, EL, HU, LT, LV, LU, NL, SE, SI, SK.

42 DE, FI, NL, SE.

43 AT, FR, HR, IT, MT.

44 BE, CY, CZ, DE, EE, EL, FI, FR, HR, IE, IT, LT, LV, LU, SE, SK i NO. Jedino državljani Cipra koji su prognanici zbog sukoba s Turskom imaju pravo na pogodnosti iz sustava stanovanja. Drugi državljani Cipra imaju ista prava kao korisnici međunarodne zaštite kada je stanovanje u pitanju.

45 AT, ES, HU, MT, NL, SI. U HU trenutno ne postoji opći sustav osiguravanja stanovanja. To znači da ni državljanima Mađarske nije na raspolaganju ovakva pogodnost financirana državnim sredstvima.

Većina država članica⁴⁸ ima uspostavljene posebne postupke ili metode za omogućavanje pristupa stanovanju korisnicima međunarodne zaštite. Međutim, mnoge zemlje nemaju posebne postupke koji su usredotočeni isključivo na korisnike međunarodne zaštite, ali korisnici međunarodne zaštite su često uključeni u 'uobičajeni' postupak. Mogu se kategorizirati sljedeći (posebni) pristupi:

- Novčane naknade, zajmovi /ili materijalna pomoć.⁴⁷
- Podrška (povezana s integracijom) za dodatno pružanje stanovanja ili pomaganje s pronalaženjem stanovanja.⁴⁸
- Pomoć s (privremenim) stanovanjem ili alternativnim stanovanjem.⁴⁹ Ovo je moguće putem sklapanja ugovora s općinama, privatnim vlasnicima, raspodjelom korisnika međunarodne zaštite u različite općine ili (državne) organizacije

Većina država članica i Norveška izvijestile su kako korisnicima međunarodne zaštite pružaju novčanu podršku za stanovanje. Financijski sustavi za ovakvu podršku razlikuju se među državama. 11 država članica⁵⁰ i Norveška pružaju ili subvencije za stanovanje ili novčane naknade za stanovanje, ako su potrebne. Sedam država članica⁵¹ pruža financijsku podršku, ali ne konkretne novčane naknade za stanovanje⁵². Grčka, Finska i Mađarska ne pružaju financijsku podršku. U Hrvatskoj, država pruža besplatni smještaj, ali samo pod određenim uvjetima.

U četiri države članice⁵³ i Norveškoj financijska podrška se pruža samo korisnicima koji udovoljavaju određenim uvjetima⁵⁴. Ovo posebno znači da njihovi prihodi ne smiju prelaziti određeni prag ili da nemaju pravo primati druge oblike novčanih naknada. U Belgiji, Luksemburgu, Nizozemskoj i Švedskoj, korisnici međunarodne zaštite svoju stanarinu moraju plaćati iz vlastitih prihoda, ali imaju pravo podnijeti zahtjeve za druge oblike pomoći (na primjer, dodatne naknade, zajmove, socijalne pogodnosti) koji mogu poslužiti kao sredstvo plaćanja stanarine i drugih troškova.

15 država članica⁵⁵ ne raspolaže posebnim oblicima financiranja i/ili posebnim fondovima za stanovanje korisnika međunarodne zaštite. Sedam država članica⁵⁶ raspolaže posebnim fondovima za stanovanje korisnika međunarodne zaštite.

U šest država članica⁵⁷ korisnici međunarodne zaštite uglavnom mogu slobodno odabrati svoju preferiranu lokaciju stanovanja. U četiri države članice⁵⁸ i Norveškoj, lokacija stanovanja prije svega ovisi o ponudi na stambenom tržištu. Nadalje, u drugim državama članicama⁵⁹ i Norveškoj utvrđivanju lokacije stanovanja za korisnike međunarodne zaštite pristupa se individualno. Ovo uključuje različite oblike (posebnih) postupaka/mjera/metoda: područja blizu prihvatnog centra, stanovanje povezano s potporom za integraciju⁶⁰, zdravstveni uvjeti i uvjeti uzdržavanja, mogućnosti zapošljavanja, izrada 'profila stanovanja'⁶¹ i savjetovanje s općinama, pokrajinama ili (saveznim) organizacijama, mjesto boravišta ili mjesto zaposlenja.

Stanovanje pružaju različita državna tijela i organizacije (vidi Prilog 4). Kako je sažeto prikazano u Prilogu 4, u gotovo svim državama članicama i Norveškoj kod pružanje stanovanja korisnicima međunarodne zaštite surađuje nekoliko organizacija. Dodatno, u većini država u pružanje stanovanja korisnicima međunarodne zaštite uključena su općinska ili državna tijela.

5e. Nacionalne politike u vezi sa spajanjem obitelji⁶²

Države članice postavile su nekoliko uvjeta i/ili postupaka za (praktičnu) provedbu spajanja obitelji korisnika međunarodne zaštite. Ovaj dio primjenjuje se samo na obitelji izvan Schengenskog prostora i ne pokriva dublinske postupke i/ili status članova obitelji koji su već doputovali u državu domaćina i borave kod korisnika međunarodne zaštite. Ovaj dio također ne uključuje informacije o spajanju obitelji maloljetnika bez pratnje u državama članicama.

46 AT, BE, BG, CZ, DE, EE, EL, FI, FR, HR, HU, LT, LU, NL, PT, SE, SK i NO. U Luksemburgu se korisnici međunarodne zaštite potiču da traže privatno stanovanje jer primaju revenu minimum garanti (RMG). Tijekom razdoblja u kojem mogu živjeti u prihvatnim centrima, moraju plaćati participaciju za svoje stanovanje u njima. U traženju privatnog stanovanja pomaže im služba LISKO luksemburškog Crvenog križa.

47 AT, BE, CZ, DE, LT, SK.

48 BG, CZ, LU, SK. U LU, subvencije za stanovanje namijenjene su za sve osobe koje zakonito borave u Luksemburgu, uključujući korisnike međunarodne zaštite s niskim primanjima koje već unajmljuju stambeni prostor ili ga žele unajmiti. Korisnici moraju imati redovite prihode barem tri posljednja mjeseca prije podnošenja zahtjeva kako bi stekli pravo na naknadu za stanovanje.

49 EE, EL, FI, FR, HR, LU, NL, PT, SE i NO.

50 AT, BG, CY, DE, IE, LU, MT, NL, SI, SK i SE.

51 BE, CZ, EE, ES, FR, LT, LV.

52 Navode da korisnici međunarodne zaštite imaju pravo na druge vrste naknada koje pokrivaju njihove troškove stanovanja ili da su dio 'uobičajenih' postupaka stanovanja kao i državljani.

53 BE, DE, SE i SI.

54 Za više informacija, vidi '7 Nacionalne politike u vezi s novčanim naknadama' u ovom Informativnom letku.

55 AT, BE, BG, CY, DE, EE, ES, HR, IT, LT, LV, LU, MT, NL, i SE. ES nema posebne fondove za stanovanje korisnika međunarodne zaštite. Međutim, pruža se financijska podrška za najam stambenog prostora tijekom određenog razdoblja.

56 CZ, EL, FI, FR, HU, SI, SK. U FR, posebni fond namijenjen za stanovanje korisnika međunarodne zaštite dio je općeg fonda za integraciju i pristup državljana trećih zemalja.

57 BE, BG, CZ, ES, LT i MT.

58 EL, FR, LU i SI.

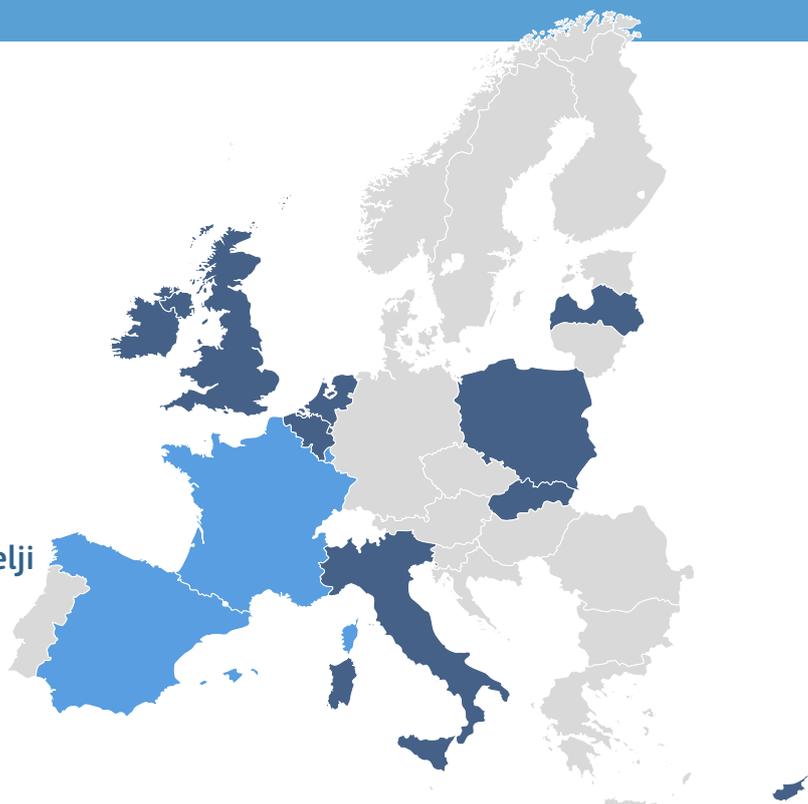
59 AT, DE, EE, FI, HR, LV, NL, SE i SK.

60 Na primjer, u norveškim općinama, korisnici međunarodne zaštite koji su podnijeli zahtjev za odobrenje boravka primaju novčanu pomoć za integraciju. Kada im se ponudi smještaj, korisnik je obavezan preseliti se ili se odreći naknade.

61 Na primjer, NL izrađuje 'profile za stanovanje' koji sadrže informacije o veličini obitelji, zemljici podrijetla, jezicima koje korisnik govori, obrazovanju, radnom iskustvu i zdravstvenom stanju, kako bi se korisnike međunarodne zaštite dodijelilo u određene općine na temelju profila.

62 Vidi, također, Studiju EMN-a o spajanju obitelji (2016.).

Nacionalne politike u vezi sa spajanjem obitelji

Članovi nuklearne obitelji imaju pravo na spajanje obitelji

Članovi nuklearne obitelji i članovi proširene obitelji imaju pravo na spajanje obitelji

Od 22 države članice⁶³ i Norveške, koje su dostavile podatke o spajanju obitelji, sve⁶⁴ navode kako primjenjuju povoljne uvjete na spajanje obitelji korisnika međunarodne zaštite. Na primjer, Finska, Francuska, Slovenija, Slovačka Republika i Ujedinjena Kraljevina raspolažu pojednostavljenim postupkom za članove obitelji osoba kojima je odobren azil i korisnika međunarodne zaštite.

Države članice primjenjuju različite uvjete i zahtjeve kojima je potrebno udovoljiti prilikom podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji. Na primjer, u devet država članica⁶⁵ korisnici međunarodne zaštite imaju zakonsko pravo na spajanje obitelji samo za članove nuklearne obitelji. U Francuskoj, Luksemburgu⁶⁶ i Španjolskoj, članovi proširene obitelji također mogu imati pravo na spajanje obitelji. Većina država članica primjenjuje povoljne uvjete na korisnike međunarodne zaštite. Na primjer, ne primjenjuju financijske zahtjeve na sponzora⁶⁷, ne naplaćuju upravne pristojbe za podnošenje

zahtjeva za boravak⁶⁸ ili ne primjenjuju posebne materijalne zahtjeve⁶⁹.

U 13 država članica⁷⁰ i Norveškoj, primjenjuju se isti uvjeti ili ograničenja na osobe kojima je priznat status izbjeglice i osobe kojima je odobren status supsidijarne zaštite. U četiri države članice⁷¹ uvjeti ili ograničenja uglavnom su isti, ali postoje određene razlike u Hrvatskoj i Sloveniji u slučajevima kada se spajanje obitelji primjenjuje i na članove proširene obitelji⁷². U Mađarskoj i Latviji, jedina iznimka je razdoblje počeka u slučaju spajanja obitelji korisnika supsidijarne zaštite.

S druge strane, u sedam država članica⁷³ primjenjuju se različiti uvjeti i/ili ograničenja na osobe kojima je priznat status izbjeglice i osobe kojima je odobren status supsidijarne zaštite. Austrija primjenjuje razdoblje čekanja od tri godine, počevši s datumom odobrenja međunarodne zaštite, i koje se primjenjuje samo na

63 AT, BE, CZ, CY, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LV, LT, LU, NL, PL, NO, SE, SI, SK, UK.

64 AT, BE, CZ, CY, DE, EE, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, PL, SE, SI, SK, UK i NO.

65 BE, CY, IE, IT, LV, NL, PL, SK, UK. U PL, uvjeti povezani s materijalnim zahtjevima ne primjenjuju se na dozvole za privremeni boravak za potrebe spajanja obitelji koje se odobravaju članovima obitelji stranih državljana kojima je odobren status izbjeglice ili supsidijarne zaštite, ako je zahtjev za dodjelu takve dozvole za boravak podnesen prije isteka razdoblja od 6 mjeseci od datuma odobrenja statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite.

66 Spajanje obitelji može se odobriti pod određenim uvjetima za roditelje i za odraslu djecu sponzora ili njegovog supružnika/supružnicu, odnosno partnera/partnericu.

67 Korisnik međunarodne zaštite koji je maloljetnik bez pratnje ima pravo podnijeti zahtjev za spajanje sa svojim roditeljima. Također, može podnijeti zahtjev za spajanje sa svojim zakonskim skrbnikom ili bilo kojim drugom članom obitelji ako nema živuće roditelje.

68 IE, IT, NL, SI, SE, UK.

69 BE, SK.

70 CZ, BE, CY, EE, FR, HR, IT, LV, NL, FI, PL, SE. U BE, ovo se primjenjuje jedino tijekom razdoblja počeka i ako obiteljske veze prethode dolasku stranog državljana.

71 BE, EE, ES, FI, FR, IE, IT, LV, LT, LU, NL, PL, UK i NO. U PL, uvjeti povezani s materijalnim zahtjevima ne primjenjuju se na dozvole privremenog boravka za potrebe spajanja obitelji koje se odobravaju članovima obitelji stranih državljana kojima je odobren status izbjeglice ili supsidijarne zaštite, ako je zahtjev za dodjelu takvih dozvola za boravak podnesen prije isteka razdoblja od 6 mjeseci od datuma odobrenja statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite.

72 HR, HU, LV, SI.

73 Na primjer, u HR, razlika postoji jedino kada se opseg primjene spajanja obitelji proširuje izvan članova nuklearne obitelji tražitelja azila. Iznimno, bilo koji drugi srodnik može se smatrati članom nuklearne obitelji osobe koja je podnijela zahtjev za azilom ako postoje posebni osobni razlozi ili ozbiljni humanitarni razlozi za spajanje obitelji u Republici Hrvatskoj. Ovo nije moguće ako je sponzor državljanin treće zemlje kojem je odobren status supsidijarne zaštite.

AT, CY, CZ, DE, SE, SI, SK.

korisnike supsidijarne zaštite. U Slovačkoj Republici, azil za potrebe spajanja obitelji inicijalno se odobrava na tri godine; nakon isteka tog razdoblja, taj status se odobrava na neograničeno razdoblje ako je udovoljeno zakonskim uvjetima za to. S druge strane, u Slovačkoj Republici i Sloveniji, supsidijarna zaštita za potrebe spajanja obitelji odobrava se na razdoblje od jedne godine. U Cipru i Švedskoj⁷⁴ članovima obitelji korisnika supsidijarne zaštite obično se ne odobrava pravo na spajanje obitelji. U Njemačkoj, od 1. kolovoza 2018., spajanje obitelji korisnika supsidijarne zaštite ograničeno je na 1.000 osoba mjesečno.

U većini država članica⁷⁵ i Norveškoj primjenjuju se različita ograničenja ili uvjeti za spajanje obitelji korisnika međunarodne zaštite i državljana. U Latviji i Litvi, ograničenja ili uvjeti uglavnom su jednaki. Međutim, u Latviji postoje neke iznimke u vezi s dokumentima koje su članovi obitelji obvezni podnijeti, a u Litvi postoji razlika u ocjeni toga koje osobe se smatraju članovima obitelji. Nadalje, u Luksemburgu korisnici međunarodne zaštite imaju pravo na iste uvjete spajanja obitelji kao i državljani Luksemburga ako zahtjev za to podnesu unutar tri mjeseca od odobrenja statusa.⁷⁶

Nekoliko država članica izvijestilo je kako primjenjuje povoljnije uvjete na državljane, koji se mogu kategorizirati kako slijedi:

- pajanje obitelji dozvoljava se većoj skupini članova obitelji (AT, IT);
- dobna granica je fleksibilnija (BE);
- izuzeće od plaćanja upravnih pristojbi (SK);
- uvjet prihoda i/ili stabilnih izvora sredstava za uzdržavanje (FI);
- mogućnost podnošenja zahtjeva u zemlji i/ili u inozemstvu (FI);
- ne primjenjuju se standardni uvjeti: na primjer, nije potrebno dokazati financijske uvjete, osiguranje u slučaju bolesti i odgovarajući smještaj (IT, PL).

Ostale države (članice) izvijestile su kako primjenjuju povoljnije uvjete na korisnike međunarodne zaštite⁷⁷, koji se mogu kategorizirati kako slijedi:

- fleksibilniji uvjeti za smještaj (EE, FR, HR, IE, NL, SE, UK);
- zakonska prava (IE);⁷⁸
- financijski uvjeti (IE, NL, NO, SE, UK);
- uvjeti u vezi s jezikom (NL, UK);
- povoljniji administrativni uvjeti (SI).

Spajanje obitelji i podršku u vezi sa spajanjem obitelji pružaju različita državna tijela i organizacije. Kako je sažeto prikazano u Prilogu 5, u gotovo svim državama članicama i Norveškoj,

kod obrade zahtjeva za spajanje obitelji surađuje nekoliko organizacija. U većini država (članica) opće pravilo je da se zahtjevi za spajanje obitelji moraju podnijeti u inozemstvu u lokalno nadležnim predstavničkim tijelima (na primjer, ambasadama ili konzularnim misijama u inozemstvu). Za obradu zahtjeva nadležna su različita ministarstva i specijalizirani odjeli u pojedinim državama članica. Najčešće su nadležna ministarstva unutarnjih poslova i ministarstva vanjskih poslova ili s njima povezane javne agencije ili kombinacija njih (kao što je slučaj u Njemačkoj). U većini država članica, NVO-ovi su uključeni u pružanje (pravnog) savjetovanja članovima obitelji i njihovim sponzorima ili u pomaganje članovima obitelji i njihovim sponzorima s troškovima i logistikom oko putovanja u države članice. Osim nacionalnih NVO-ova, međunarodne organizacije koje su uključene u pružanje pomoći su, između ostalih: Visoki povjerenik Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR), Međunarodna organizacija za migracije (IOM), Crveni križ i Caritas.

74 Na temelju privremenog zakona, koji je na snazi od 20. srpnja 2016. do 19. srpnja 2019.

75 AT, BE, CZ, EE, ES, FI, FR, HR, HU, IE, IT, LU, NL, PL, SI, SE, SK i UK

76 Korisnici međunarodne zaštite ne moraju udovoljiti uvjetima navedenim u čl. 69. st. 1. izmijenjenog i dopunjenog Zakona od 29. kolovoza 2008. o slobodnom kretanju osoba i imigraciji ako zahtjev podnesu unutar tri mjeseca nakon odobrenja statusa. U tom smislu, zahtjev podnose pod istim uvjetima kao državljani.

77 Treba napomenuti da sukladno čl. 12. Direktive o spajanju obitelji (2003/86/EZ), države članice imaju pravo zahtijevati od izbjeglice da udovolji određenim uvjetima (propisanim u čl. 7. st. 1.) ako se zahtjev za odobrenjem spajanja obitelji ne podnese unutar razdoblja od tri mjeseca nakon odobrenja statusa izbjeglice.

78 Zakonsko pravo odnosi se isključivo na članove nuklearne obitelji. Zahtjevi koji se odnose na članove proširene obitelji potpadaju pod druge upravne sustave.

PRILOZI

Prilog 1 (obrazovanje): organizacije/državna tijela koja su uključena u odobravanje ili provedbu programa/tečajeva za obrazovanje korisnika međunarodne zaštite¹

	Pokrajine/ općine/tijela lokalne vlasti	Ministarstvo obrazovanja (i povezana, npr. kulture, znanosti, mladih i sporta)	Ministarstvo rada i/ili socijalnih pitanja	Ministarstvo migracija	Druga ministarstva ili državne ustanove	Obrazovne ustanove (npr. sveučilišta)	NVO-ovi	Drugo
AT	✓	✓	✓		✓ ²		✓	✓ ³
BE	✓	✓	✓		✓ ⁴	✓	✓	
CZ		✓			✓ ⁵		✓	
CY		✓					✓	
DE			✓	✓ ⁶			✓	
EE	✓	✓				✓	✓	
ES	✓	✓	✓	✓			✓	
FI	✓	✓	✓				✓	
FR		✓					✓	
HR		✓				✓	✓	
HU					✓ ⁷		✓	
IT		✓					✓	
IE		✓					✓	✓ ⁸
LV	✓	✓					✓	✓ ⁹
LT		✓	✓ ¹⁰		✓ ¹¹		✓	
LU	✓	✓	✓		✓ ¹²	✓	✓	✓ ¹³
MT	✓	✓ ¹⁴	✓			✓	✓	
NL		✓	✓		✓ ¹⁵	✓	✓	✓ ¹⁶
PL		✓			✓ ¹⁷		✓	
SI	✓	✓			✓ ¹⁸	✓	✓	
SK					✓ ¹⁹		✓	✓
SE	✓	✓	✓			✓		
UK	✓	✓					✓	✓
NO	✓	✓		✓		✓		

1 Uloge i poslovi organizacija u sklopu obrazovanja mogu se razlikovati.

2 Savezno Ministarstvo za europske poslove, integraciju i vanjske poslove.

3 Austrijska Savezna gospodarska komora, Državna služba za zapošljavanje i Austrijski fond za integraciju.

4 Na primjer: Flamansko Ministarstvo za lokalnu upravu, integraciju, stanovanje, jednake mogućnosti i smanjenje siromaštva.

5 Ministarstvo unutarnjih poslova.

6 Savezni ured za migraciju i izbjeglice.

7 Ministarstvo ljudskih resursa i Ministarstvo inovacija i tehnologije.

8 Vijeća za obrazovanje i obuku.

9 Latvijska agencija za jezik i Državna agencija za zapošljavanje.

10 Ministarstvo socijalne sigurnosti i rada.

11 Ministarstvo gospodarstva.

12 Ministarstvo obitelji i integracije.

13 Radnička komora i Obrtnička komora.

14 Jedinica za polaznike migrante, Uprava za istraživanje, cjeloživotno učenje i inovacije i Nacionalno vijeće za daljnje i visoko obrazovanje (NCFHE) u sklopu Ministarstva obrazovanja i zapošljavanja.

15 Ministarstvo pravosuđa i sigurnosti.

16 Središnja agencija za prihvat tražitelja azila (CCA).

17 Ured za strance.

18 Ured Slovenske Vlade za podršku i integraciju migranata

19 Ured za migracije Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike

Prilog 2 (zdravstvena zaštita): organizacije uključene u pružanje zdravstvene zaštite korisnicima međunarodne zaštite, prikazano prema državama članicama i Norveškoj¹

	Općinska vijeća i županijske skupštine	Ministarstvo zdravlja/ zdravstva)	Ministarstvo unutarnjih poslova	Druga ministarstva	Državna služba zdravstvene skrbi ili socijalne sigurnosti	Fondovi zdravstvenog osiguranja	Drugo
AT		✓				✓	
BE		✓			✓	✓	
CY		✓					
CZ		✓	✓			✓	
DE					✓		✓ ²
EE				✓ ³	✓	✓	✓ ⁴
ES	✓	✓					
FI	✓				✓		
FR		✓			✓		
HR		✓				✓	
HU			✓ ⁵				
IE		✓			✓		
IT	✓	✓			✓		✓ ⁶
LT		✓		✓ ⁷		✓	
LU					✓	✓	
LV		✓			✓		
MT		✓		✓ ⁸			
NL	✓	✓					
PL		✓					✓ ⁹
PT		✓			✓		
SE	✓						
SI		✓					✓ ¹⁰
SK		✓	✓				✓ ¹¹
UK		✓ ¹²					
NO	✓	✓ ¹³			✓		

1 Uloge i poslovi organizacija u sklopu obrazovanja mogu se razlikovati.

2 Uredi za socijalnu skrb.

3 Estonsko Ministarstvo socijalnih pitanja.

4 Estonski Odbor za poreze i carine i Estonski Ured za nezaposlene.

5 Ministarstvo ljudskih resursa.

6 Lokalna udruženja, uključujući NVO-ove.

7 Litvansko Ministarstvo socijalne sigurnosti i rada.

8 Malteško Ministarstvo obitelji, prava djece i socijalne solidarnosti.

9 Poljsko Ministarstvo obitelji, rada i socijalne politike.

10 Ured Slovenske Vlade za podršku i integraciju migranata.

11 Slovačka Agencija za nadzor zdravstvene skrbi.

12 Odjel za zdravstvo i socijalnu skrb.

13 Nacionalna uprava za zdravstvo

Prilog 3 (novčane naknade): organizacije uključene u pružanje (sredstava za financiranje) novčanih naknada za korisnike međunarodne zaštite, prikazano prema zemljama članicama i Norveškoj¹

	Općine/ pokrajine i/ili tijela lokalne vlasti	(Nezavisna) državna agencija ili ustanova	Ministarstvo rada/ socijalne skrbi/socijalnih pitanja	Ministarstvo unutarnjih poslova	Porezne ustanove	Centri/agencije za zapošljavanje/ socijalni radnici	NVO-ovi
AT	✓				✓		
BE	✓ ²		✓ ³				
BG		✓	✓				
CY			✓				
CZ			✓				
DE	✓	✓				✓	
EE	✓	✓				✓ ⁴	
EL	✓		✓				
ES	✓		✓				✓
FI		✓					
FR		✓	✓				
HR		✓					
HU	✓	✓	✓ ⁵				
IE	✓		✓				
IT		✓			✓		
LT			✓				
LU		✓	✓ ⁶				
LV		✓	✓				
NL	✓						
PL	✓		✓				
SE	✓	✓					
SI		✓					
SK			✓				✓
UK	✓	✓	✓			✓	
NO	✓	✓	✓				

1 Napominjemo da se uloge i poslovi organizacija koje pružaju (financiranje za) novčane naknade mogu razlikovati.

2 Državni centri za socijalnu skrb.

3 Savezna javna služba za planiranje socijalne integracije.

4 Estonski Fond za osiguranje za slučaj nezaposlenosti.

5 Ministarstvo ljudskih resursa.

6 Ministarstvo stanovanja za subvencije najma i Uprava za razvoj zapošljavanja za naknade za nezaposlenost.

Prilog 4 (stanovanje): organizacije uključene u pružanje stanovanja korisnicima međunarodne zaštite, prikazano prema državama članicama i Norveškoj¹

	Općine i lokalna tijela javne vlasti	(Nezavisna) državna agencija ili ustanova	Ministarstvo vanjskih poslova	Ministarstvo unutarnjih poslova	Ministarstvo rada/socijalne skrbi/socijalnih pitanja	Ministarstvo politika migracija	Ministarstvo državne imovine	Centri/agencije za zapošljavanje/socijalni radnici	NGOs	UNHCR i/ili Crveni križ	Drugo
AT	✓		✓						✓	✓	
BE	✓				✓			✓	✓		
BG	✓										
CY ²											
CZ				✓	✓				✓		
DE	✓							✓	✓		
EE	✓	✓ ³			✓						
EL	✓				✓	✓			✓	✓	
ES	✓										
FI	✓	✓									
FR											✓ ⁴
HR					✓		✓				
HU				✓					✓		
IE	✓	✓									
IT	✓			✓	✓				✓		
LT	✓								✓		
LU	✓	✓ ⁵		✓				✓	✓	✓	✓
LV									✓		
MT					✓ ⁶						
NL	✓	✓									✓
PL					✓ ⁷						
PT	✓	✓									
SE	✓										
SI								✓	✓		
SK				✓					✓		
NO	✓				✓ ⁸	✓					

1 Napominjemo da se uloge i poslovi organizacija koje sudjeluju u organizaciji stanovanja mogu razlikovati.

2 Informacije o organizacijama/državnim tijelima uključenim u stanovanje u CY nisu dostupne.

3 Centar za smještaj tražitelja azila ili Centar Vao.

4 U Francuskoj, postoji posebna struktura, Međuministarska delegacija za smještaj i pristup stanovanju (DIHAL) koja koordinira rad operatera koji su nadležni za upravljanje smještajem korisnika međunarodne zaštite.

5 Agencija za prihvat i integraciju, koja je primarna nadležna ustanova za stanovanje korisnika međunarodne zaštite, je državna agencija pod nadležnošću

6 Ministarstva obitelji, prava djece i socijalne solidarnosti.

7 U Poljskoj, tijekom 12 mjeseci nakon odobrenja statusa izbjeglice, izbjeglica može koristiti pogodnosti Individualnog programa integracije koje pruža Ministarstvo obitelji, rada i socijalne politike.

8 Ministarstvo djece, jednakosti i socijalne inkluzije.

Prilog 5 (spajanje obitelji): organizacije uključene u pružanje spajanja obitelji korisnicima međunarodne zaštite, prikazano prema državama članicama i Norveškoj¹

	Diplomatska ili konzularna tijela	Ministarstvo unutarnjih poslova	Ministarstvo vanjskih poslova	Posebni odjel i/ili organizacija za imigraciju, migraciju i naturalizaciju	Policija i granična	NVO-ovi i/ili međunarodne organizacije	Drugo
AT	✓						
BE	✓	✓	✓			✓	
CZ		✓	✓			✓	
CY	✓	✓					
DE	✓			✓			
EE	✓				✓	✓	✓
FI	✓	✓	✓	✓		✓	
FR	✓	✓	✓	✓			✓
HR	✓				✓		
HU		✓					
IE				✓		✓	✓
IT	✓	✓		✓		✓	
LU			✓ ²			✓	
LV	✓	✓					
LT	✓	✓				✓	
NL	✓		✓	✓			✓
PL		✓					✓
SE	✓			✓		✓	
SI		✓				✓	
SK		✓			✓		
UK		✓					
NO	✓			✓		✓	

¹ Napominjemo da se uloge i poslovi organizacija koje sudjeluju u organizaciji spajanja obitelji mogu razlikovati.

² Uprava za imigraciju Ministarstva vanjskih i europskih poslova.

Kontakti EMN-a

Mrežna stranica EMN-a www.ec.europa.eu/emn

LinkedIn stranica EMN-a <https://www.linkedin.com/company/european-migration-network/#EMN10godina>

Nacionalne kontaktne točke EMN-a

Austrija www.emn.at

Belgija www.emnbelgium.be

Bugarska www.mvr.bg

Hrvatska www.emn.hr

Cipar www.moi.gov.cy

Češka Republika www.emncz.eu

Danska https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/authorities/denmark_en

Estonija www.emn.ee

Finska www.emn.fi

Francuska www.immigration.interieur.gouv.fr/Europe-et-International/Le-reseau-europeen-des-migrations-REM2

Njemačka www.emn-germany.de

Grčka www.ypes.gr

Mađarska www.emnhungary.hu

Irska www.emn.ie

Italija www.emnitalyncp.it

Latvija www.emn.lv

Litva www.emn.lt

Luxemburg www.emnluxembourg.lu

Malta <https://homeaffairs.gov.mt/en/mhas-information/emn/pages/european-migration-network.aspx>

Nizozemska www.emnnetherlands.nl

Poljska www.emn.gov.pl

Portugal https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/authorities/portugal_en

Rumunjska www.mai.gov.ro

Slovačka www.emn.sk

Slovenija www.emm.si

Španjolska <http://extranjeros.empleo.gob.es/en/redeuropeamigracion>

Švedska www.emnsweden.se

Ujedinjena Kraljevina https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/authorities/united-kingdom_en

Norveška www.emnnorway.no